NORAKSTS

Lieta Nr.A42 5790 08
143/AA43-0777-11/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 8.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A.Šteinberga,
tiesneši K.Berķis un M.Birzgalis,

piedaloties Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *M.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.K.* (*V.K.*, personas kods */personas kods/*) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.978, sakarā ar *V.K.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 15.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Baložu policijas iecirkņa (turpmāk – Iecirknis) Kriminālpolicijas nodaļā 2008.gada 12.februārī pieņemts lēmums par kriminālprocesa Nr.11350265407 izbeigšanu, materiālus par nelikumīgu alkoholisko dzērienu glabāšanu izdalot lietvedības uzsākšanai administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret *V.K.* pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 170.^{2}panta.

2008.gada 21.februārī Iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA351564 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēja, ka *V.K. /dzīvesvieta/*, ir veicis nelikumīgu alkoholisko dzērienu glabāšanu, ar minētajām darbībām pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas prasības, par ko atbildība ir paredzēta LAPK 170.^{2}pantā.

Ar Iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieces 2008.gada 3.marta lēmumu Nr.005/PA351564 *V.K.* par LAPK 170.^{2}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemērots administratīvais naudas sods Ls 300 apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.978 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *V.K.* (turpmāk – pieteicējs) to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Pieteicējs nav nodarbojies ar alkoholisko dzērienu ražošanu mājas apstākļos, kā arī nav gatavojis izejvielas, nav tās iegādājies vai uzglabājis ar mērķi izgatavot alkoholiskos dzērienus mājas apstākļos. Pieteicēja ieskatā apstāklis, ka mājās atrastas vecas pudeles, vēl nenozīmē, ka pieteicējs tās ir glabājis ar mērķi ražot alkoholiskos dzērienus.

[2.2] Lietā nav pierādīts, ka pieteicējs patiešām ir izgatavojis alkoholiskos dzērienus. Pieteicējs ir pirmās grupas invalīds, tādējādi dažreiz pieteicējam nepieciešams dezinfekcijas līdzeklis. Ņemot vērā nelielo pensijas apmēru, pieteicējs nevar iegādāties dezinficējošus līdzekļus aptiekā, līdz ar to pieteicējs tos iegādājās Rīgas Centrāltirgū.

Ievērojot minēto, pieteicējs uzskata, ka izņemto šķidrumu nevar klasificēt kā alkoholisko dzērienu, jo tas ir paredzēts izmantošanai kā dezinficējošs līdzeklis.

[3] Policija tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos sūdzību neatzīst, norādot šādus apsvērumus.

[3.1] Eksperta atzinumā secināts, ka ekspertam iesniegtajās pudelēs, kas izņemtas */dzīvesvieta/*, atradās pašizgatavots alkoholisks dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens. Konstatēts, ka alkohols atradās plastmasas pudelēs bez akcīzes nodokļa markas, tādēļ Protokols pamatoti sastādīts par nelikumīgu alkoholisko dzērienu glabāšanu.

[3.2] Alkoholisko dzērienu uzglabāšana ir viena no likumā noteiktajām darbībām ar alkoholiskajiem dzērieniem. Valstī ir atļauts uzglabāt tikai tādus alkoholiskos dzērienus, kas ir marķēti ar akcīzes nodokļa markām. Par nemarķētu alkoholisko dzērienu uzglabāšanu personas ir atbildīgas saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" un likuma „Par nodokļiem un nodevām" normām. Atbilstoši Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktam personai, kurai nav šā likuma 3.panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus.

[3.3] Ņemot vērā, ka pieteicējs nav ievērojis Alkoholisko dzērienu aprites likumā noteikto aizliegumu uzglabāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, pieteicējs ar savām darbībām ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko administratīvā atbildība ir paredzēta LAPK 170.^{2}pantā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 15.jūnija spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts un Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Tiesa konstatēja turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[4.1.1] 2007.gada 4.oktobrī Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes Ķīmisko ekspertīžu nodaļas eksperte sastādīja eksperta atzinumu par kompleksās (spirta un alkohola, daktiloskopiskās) ekspertīzes veikšanu [komisijas spirta un alkoholisko dzērienu ekspertīze].

[4.1.2] 2008.gada 12.februārī Iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietniece, izskatot kriminālprocesa Nr.11350265407 materiālus, pieņēma lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu, ar kuru nolēma izbeigt kriminālprocesu Nr.11350265407 un materiālus par nelikumīgu alkoholisko dzērienu, kas izņemti kratīšanas laikā 2007.gada 5.septembrī, glabāšanu izdalīt lietvedības uzsākšanai administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret *V.K.* pēc LAPK 170.^{2}panta.

[4.1.3] 2008.gada 12.februārī Iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas priekšnieka vietniece sastādīja ziņojumu Baložu policijas iecirkņa priekšniekam, kurā norādīja, ka administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai tiek izdalīti

šādi materiāli: 1) lēmums par kriminālprocesa Nr.11350265407 izbeigšanu; 2) eksperta atzinuma kopija uz 3 lapām; 3) 2007.gada 5.septembrī kratīšanas laikā pie *V.K.* dzīvesvietā un saimniecības ēkās izņemtās 490 ml, 240 ml, 470 ml, 490 ml, 490 ml, 500 ml, 710 ml, 200 ml, 500 ml, 490 ml, 1000 ml, 3000 ml bezkrāsaina šķidruma pudelēs Nr.1-Nr.9, Nr.11, Nr.12 un Nr.14 ar stiprumu (etilspirta saturu) attiecīgi – 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,4%, 31,9%, 31,9%, 31,9% /pēc tilp./ ir pašizgatavots alkoholisks dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens. 1000 ml bezkrāsaina šķidruma pudelē Nr.10 ar stiprumu (etilspirta saturu) – 93,6% /pēc tilp./ ir pašizgatavots alkoholisks dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens. Pudelē Nr.13 konstatētas etilspirta pēdas. Ķīmiskās izpētes rezultātā šķidrums no pudelēm līdz 0,5 l tilpuma izmantots pilnībā.

[4.1.4] 2008.gada 21.februārī sastādīts Protokols, 2008.gada 3.martā pieņemts lēmums Nr.005/PA351564, 2008.gada 18.aprīlī pieņemts lēmums Nr.978.

[4.2] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 170.^{2}pantā minēto administratīvo pārkāpumu, piemērojot naudas sodu Ls 300.

LAPK 170.^{2}pants noteic, ka par nelikumīgu alkoholisko dzērienu izgatavošanu (ražošanu), glabāšanu vai pārvietošanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divsimt piecdesmit līdz piecsimt latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm, konfiscējot alkoholiskos dzērienus un to pārvietošanai izmantotos transportlīdzekļus vai bez transportlīdzekļu konfiskācijas (..).

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 170.^{2}panta, nepieciešams konstatēt, ka persona ir nelikumīgi alkoholiskos dzērienus izgatavojusi (ražojusi) vai glabājusi, vai pārvietojusi.

[4.3] Jebkuras darbības ar alkoholiskajiem dzērieniem (sagatavošana pārstrādei, pārstrāde, ražošana, iepildīšana iepakojumā (fasēšana), marķēšana, uzglabāšana, iekraušana, izkraušana, pārvietošana, pārvadāšana, ievešana, izvešana, izplatīšana, iegāde, realizācija, iznīcināšana u.tml.) regulē Alkoholisko dzērienu aprites likums *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 14.aprīlim)*. Minētā likuma 9.pantā noteikti alkoholisko dzērienu izgatavošanas (ražošanas) un uzglabāšanas noteikumi:

(1) Alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos, izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos, kā arī to ražošanai paredzētu aparātu, ierīču, iepakojuma, etiķešu, korķu un vāciņu izgatavošana vai uzglabāšana ir aizliegta.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais aizliegums ražot alkoholiskos dzērienus mājas apstākļos neattiecas uz alu, vīnu un citu likuma „Par akcīzes nodokli" 3.panta ceturtās daļas 1.punktā minēto raudzēto dzērienu izgatavošanu personiskajam patēriņam.

(3) Personai, kurai nav šā likuma 3.panta pirmajā vai septītajā daļā noteiktās licences, aizliegts:

1) uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktos gadījumus;

2) uzglabāt un pārvadāt vairāk par 50 litriem alus bez tā iegādi apliecinoša

attaisnojuma dokumenta.

(4) Šā panta trešās daļas 1.punktā noteiktais aizliegums neattiecas uz likuma „Par akcīzes nodokli" 27.panta trešajā daļā minētajiem gadījumiem, kā arī uz personiskajam patēriņam mājas apstākļos izgatavoto vīnu un citiem likuma „Par akcīzes nodokli" 3.panta ceturtās daļas 1.punktā minētajiem raudzētajiem dzērieniem.

[4.4] Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, tiesa secināja, ka pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 170.^{2}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, piemērojot viņam naudas sodu Ls 300 apmērā.

Faktu, ka pieteicējs izdarījis LAPK 170.^{2}pantā minēto administratīvo pārkāpumu – nelikumīgu alkoholisko dzērienu glabāšanu – pierāda 2007.gada 4.oktobra eksperta atzinums, Protokols, kā arī paša pieteicēja paskaidrojumi un citi administratīvās lietas materiāli. No pieteicēja paskaidrojumiem izriet, ka viņš nenoliedz, ka viņa valdījumā esošajās telpās atradās pudeles, kurās atradās alkoholiskie dzērieni, kas izgatavoti no etilspirta un ūdens. Pieteicējs gan iestādē, gan tiesā ir paskaidrojis, ka šo šķidrumu lieto dezinfekcijas vajadzībām un etilspirtu ir iegādājies Rīgas Centrāltirgū. Lietā nav strīda par to, ka uz kratīšanas laikā izņemtajām pudelēm ar alkoholisko dzērienu nav bijušas akcīzes nodokļa markas. Tādējādi tiesa konstatēja, ka pieteicējs ir pārkāpis Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas un trešās daļas 1.punkta noteikumus.

[4.5] LAPK 170.^{2}panta sankcijā ir noteikts, kas par LAPK 170.^{2}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divsimt piecdesmit līdz piecsimt latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm (..).

Pieteicējam ar Lēmumu piemērots Ls 300 naudas sods, kas, ņemot vērā izņemto alkoholisko dzērienus saturošo pudeļu skaitu, tiesas ieskatā uzskatāms par samērīgu.

[5] Pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 15.jūnija spriedumu, pamatojot to ar šādiem apsvērumiem.

[5.1] Pieteicējs atkārtoti norāda, ka nav nodarbojies ar alkoholisko dzērienu izgatavošanu un glabāšanu mājas apstākļos, jo izņemto šķidrumu ieguva kā dezinficējošu šķidrumu un to glabāja, lai lietotu personiskajām vajadzībām.

[5.2] Pieteicējs uzskata, ka administratīvā lieta pret viņu tika ierosināta nelikumīgi, izmeklēšanas darbību veikšanas laikā tika pārkāptas Kriminālprocesa likuma 326.panta un 142.panta otrās daļas prasības, līdz ar to šādi sastādīts protokols ir spēkā neesošs un nav izmantojams administratīvajā procesā. Ņemot vērā, ka mantas tika izņemtas, pieļaujot normatīvo aktu pārkāpumus, tās nevar tikt atzītas par lietiskajiem pierādījumiem.

[5.3] Ekspertīzes slēdzienu pieteicējs uzskata ir nepilnīgu, jo ekspertam netika uzdoti jautājumi saistībā ar šķidrumu kā dezinficējošu līdzekli – pēc kādiem kritērijiem attiecīgais šķidrums ir alkohols, nevis spirtu saturošs dezinficējošs šķidrums.

[6] Policija rakstveida paskaidrojumos norāda, ka uzskata apelācijas

sūdzību par nepamatotu. Policija norāda, ka eksperta atzinumā tika secināts, ka izņemtajās pudelēs atradās pašizgatavots alkoholisks dzēriens, kas izgatavots no spirta un ūdens. Turklāt pieteicēja dzīves vietā tika izņemti kopā 8580 ml šī šķīduma, kas bija sapildīts pudelēs bez akcīzes markām. Ja pieteicējs nopirkto spirtu lietotu kā dezinfekcijas līdzekli, tad to neatšķaidītu ar ūdeni un nesapildītu atsevišķos traukos.

[7] Uz tiesas sēdi pie administratīvās atbildības sauktā persona nebija ieradusies, ir izteikusi lūgumu atlikt lietas izskatīšanu sakarā ar viņa slimību. Apgabaltiesa nekonstatēja Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētos apstākļus, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, un atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes. Atbildētāja pārstāve pieteicēja apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībnieku, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota.

[9] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [4] un atkārtoti Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

[10] No pieteikuma, apelācijas sūdzības un pirmās instances tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet pieteicēja viedoklis, ka lēmums par kratīšanas izdarīšanu bijis prettiesisks, izmeklēšanas darbību veikšanas laikā tikušas pārkāptas Kriminālprocesa likuma 326.panta un 142.panta otrās daļas prasības, līdz ar to attiecīgie pierādījumi iegūti prettiesiski un nav izmantojami administratīvā pārkāpuma lietā.

Kā izriet no lietas materiāliem, Rīgas rajona tiesas izmeklēšanas tiesnese 2007.gada 4.septembrī, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 179. un 180.pantu, krimināllietas Nr.11350265407 ietvaros pieņēma lēmumu par kratīšanas izdarīšanu *V.K.* dzīves vietā – */dzīvesvieta/*, un ar to saistītajās telpās – pagrabā un garāžā. Pamatojoties uz minēto lēmumu, 2007.gada 5.septembrī veikta kratīšana un izņemts bezkrāsains šķidrums dažāda tilpuma pudelēs, kas, kā tika noskaidrots 2007.gada 4.oktobrī veiktās ekspertīzes rezultātā, bija

pašizgatavots alkoholisks dzēriens (izgatavots no etilspirta un ūdens) ar stiprumu (etilspirta saturu) attiecīgi 31,4%-31,9% un 93,6%.

Izmeklēšanas tiesneša lēmums atbilstoši Kriminālprocesa likuma 337.pantam bija pārsūdzams tiesas priekšsēdētājam, līdz ar to Administratīvajai apgabaltiesai administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros nav pamata vērtēt tā tiesiskumu.

Vispārīgi atsaucoties uz Kriminālprocesa likuma 326.panta un 142.panta otrās daļas (nosaka izmeklēšanas darbības protokola saturu) pārkāpumu, pieteicējs nav izteicis konkrētus iebildumus un nav norādījis, kādi pārkāpumi, kas varēja ietekmēt galīgā Lēmuma saturu, tikuši pieļauti, noformējot izmeklēšanas darbību protokolu.

[11] Pieteicējs uzsver, ka glabājis dezinfekcijas šķidrumu, ko izmantojis personiskajām vajadzībām. Pieteicēja ieskatā eksperta atzinums ir nepilnīgs, jo neatbild uz jautājumu, pēc kādiem kritērijiem attiecīgais šķidrums ir alkohols, nevis spirtu saturošs dezinficējošs šķidrums. Apgabaltiesa minēto argumentu atzīst par nepamatotu.

Atbilstoši Alkoholisko dzērienu aprites likuma 5.panta piektajai daļai alkoholisko dzērienu vairumtirdzniecība un mazumtirdzniecība ir atļauta tikai licencē norādītajās alkoholisko dzērienu tirdzniecības vietās un tikai telpās, kuras ir konstruktīvi nodalītas no citas personas valdījumā esošas teritorijas, izņemot šajā likumā noteiktos gadījumus. Atbilstoši minētā likuma 3.panta pirmajai daļai alkoholisko dzērienu vairumtirdzniecībai un alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecībai ir nepieciešama speciāla atļauja (licence).

Atbilstoši likuma „Par akcīzes nodokli" 1.panta otrās daļas 2.punktam akcīzes nodokļa marka apliecina, ka marķētiem alkoholiskajiem dzērieniem ir legāla izcelsme un tie ņemti valsts kontrolē atbilstoši noteiktajiem akcīzes nodokļa samaksas nosacījumiem.

No Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas izriet, ka ir aizliegta gan alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos, gan izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos, kā arī to ražošanai paredzētu aparātu, ierīču, iepakojuma, etiķešu, korķu un vāciņu izgatavošana vai uzglabāšana. No Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punkta un likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta pirmās daļas izriet, ka personai, kurai nav speciālās atļaujas (licences), aizliegts uzglabāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, izņemot likuma „Par akcīzes nodokli" 27.panta trešajā daļā minētos gadījumus (alkoholiskos dzērienus, kuri iepildīti pudelēs ar tilpumu līdz 100 mililitriem, alu, alkoholiskos dzērienus, kurus saskaņā ar normatīvajiem aktiem muitas jomā realizē beznodokļu tirdzniecības veikalos), kā arī uz personiskajam patēriņam mājas apstākļos izgatavoto vīnu un citus likuma „Par akcīzes nodokli" 3.panta ceturtās daļas 1.punktā minētos raudzētos dzērienus.

Atbilstoši eksperta atzinumam pudelēs Nr.1-Nr.9, Nr.11, Nr.12 un Nr.14 atradās pašizgatavots alkoholiskais dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens, pudelē Nr.10 – etilspirts ar pazeminātu stiprumu (etilspirts, kam pievienots ūdens), bet pudelē Nr.13 tika konstatētas etilspirta pēdas.

Atbilstoši pieteicēja paskaidrojumiem viņš preci iegādājies tirgū kā

dezinfekcijas līdzekli, taču, apgabaltiesas ieskatā, šķidruma uzglabāšanas veids (dažāda tilpuma pudelēs bez etiķetēm vai ar dažādu alkoholisko un bezalkoholisko dzērienu etiķetēm) neliecina, ka tas ir rūpnieciski ražots dezinfekcijas šķidrums. Līdz ar to secināms, ka minētais šķidrums uzskatāms par alkoholisko dzērienu likuma „Par akcīzes nodokli" 3.panta sestās daļas un Alkoholisko dzērienu aprites likuma 1.panta izpratnē un nav konstatējami izņēmumi, kas pieļautu tā uzglabāšanu bez akcīzes nodokļa markām. Ievērojot minēto, nav nozīmes mērķim, kādam pieteicējs šo alkoholisko dzērienu izmantojis.

Savukārt piemērotā naudas soda apmērs, ņemot vērā bez akcīzes markām uzglabātā alkoholiskā dzēriena apjomus (8580 ml 14 pudelēs), ir samērīgs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu, 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 18.aprīļa lēmumu Nr.978 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA351564) par *V.K.* (*V.K.*, personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 170.[2]panta, bet *V.K.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	A.Šteinberga
Tiesneši	*(paraksts)*	K.Berķis
	(paraksts)	M.Birzgalis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga
2011.gada 8.septembrī